Vi seiler for vellyst og glede,
vi seiler for sang og for kor
Vi seiler for Elvestrøms ære,
og for flagget og brødre ombord

Amanda fra Haugesund

Når sist jeg var hjemme i byen på dans
i Turnhallens lille sal,
stod lykken meg bi, og jeg fikk en sjangs
hos henne - mitt livs ideal.
Hun var som en brigg stolt og frodig
jeg var ganske skjelven og snodig
men jeg kom da frem og fikk følge hjem
og i porten - der fikk jeg en klem.

Refr: Ja ingen ga meg en sådan stund
som Amanda i fra Haugesund
Og ingen har slik en deilig munn
den er som en rosenlund.
Jeg har hatt i mine arme
forskjellige deilige varme
men ingen var dog så god og rund
som Amanda i fra Haugesund.

Og nå ble det vår i mitt barkede bryst
mitt liv fikk ny kulør!
Vel - jenter det hadde jeg saktens kyss't
på landlov i nord og sør.
Jeg var ikke visere karen

jeg trodde jeg var fullbefaren.
Men Amanda hei - hadde en egen drei
og noen gloheite kysser som svei.

Refr: Ja ingen ga meg en sådan stund....

Og nå har hun ordnet med fut og prest
hun er lei av sølibat.
Når jeg kommer hjem - ja da blir det fest
på Eriksens Pensjonat.
Men sjøen, den må jeg begive
og begynne på landkrabbelivet.
Jeg har fått lugar opp i Djubaskar
på en kvist etter en som var rar.

Refr: Og der skal jeg ha meg en salig stund
med Amanda i fra Haugesund.
Og siden så tar jeg en deilig blund
hos Amanda i fra Haugesund.
Jeg har hatt i mine arme
forskjellige, deilige varme,
men ingen var dog så god og rund
som Amanda i fra Haugesund.

Ann-Caroline

Refr.: Ann-Caroline, lukk opp din dør
Møt meg i porten, nå slik som før
Slik lød hans hilsen, skjønt veien var lang
veien var lang, veien var lang
Rom ligger langt fra et smug i Rouen

En stjernenatt som da var krigen slutt
og foran generalen ga troppene salutt
Soldaten i geleddet i tankene alt var
der hjemme hos sin pike og hos sin mor og far.

Refr.: Ann-Caroline, lukk opp din dør
Møt meg i porten, nå slik som før
Slik lød hans hilsen, skjønt veien var lang
veien var lang, veien var lang
Rom ligger langt fra et smug i Rouen

En stjernenatt som denne stod han atter der
Der hvor han pleide møte sin lille hjertens kjær
Men ensom fikk han vente, i øyet ble han våt
For til og med en helt kan jo bryte ut i gråt.

Refr.: Ann-Caroline, lukk opp din dør
Møt meg i porten, nå slik som før
Slik lød hans hilsen, skjønt veien var lang
veien var lang, veien var lang
Rom ligger langt fra et smug i Rouen

En stjernenatt som denne reiste han igjen
For piken som han elsket hun hadde fått en venn
Forlater man en pike i alt for mange da'r
Da hjelper ikke minner om det som engang var.

Refr.: Ann-Caroline, lukk opp din dør
Møt meg i porten, nå slik som før
Slik lød hans hilsen, skjønt veien var lang
veien var lang, veien var lang
Rom ligger langt fra et smug i Rouen

Crying Time

Refr: Oh, it's crying time again, you're gonna leave me
I can see that far away look in your eyes.
I can tell by the way you hold me darling
That it won't be long before it's crying time.

Now they say that absence makes the heart grow fonder.
And that tears are only rain that make love grow.
Well my love for you could never grow no stronger
If I lived to be a hundred years old.

Refr: Oh, it's crying time again...

Now you say you've found someone that you love better.
That's the way it's happend every time before
And as sure as the sun comes up tomorrow
Cryin' time will start when you walk out the door.

Refr: Oh, it's crying time again...
That it won't be long before it's crying time.

Dansen på Sunnanö.

Där går en dans på Sunnanö, där dansar Rönnerdahl,
med lilla Eva Liljebäck på pensionatets bal
och genom fönstren strömmar in från sommarnatten sval,
Doft av syrener och jasmin i pensionatets sal
Doft av syrener och jasmin i pensionatets sal

Och lilla Evas arm är rund och fräknig hennes hy,
och röd som smultron hennes mun och klänningen är ny.
-Herr Rönnerdahl, det är ju Ni som tar vem Ni vill ha,
bland alla kvinnor jorden runt, det har jag hört, haha!

-Att ta är inte min musik, nej fröken, men att ge.
Jag slösar men är ändå rik så länge jag kan se.
-Vad ser Ni då, herr Rönnerdahl, kanske min nya kjol?
-Ja, den och kanske något mer. Ta hit en bra fiol!

Det går en dans på Sunnanö till Rönnerdahls fiol,
där dansar vågor, dansar vind och snön som föll i fjol.
Den virvlar där, där går ett brus igenom park och sal.
Och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal.

Och lilla Eva dansar ut med fänrik Rosenberg
och inga fräknar syns på hyn, så röd är hennes färg.
Men Rönnerdahl är blek och skön och spelar som en gud,
och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud.

Dei gamle fjelli

Dei gamle Fjell i Syningom
er alltid eins aa sjaa,
med same gamle Bryningom
og same Toppom paa.
I Bygdom byggja Sveinarne,
og Huset stender laust;
men dei gamle Merkesteinarne
dei standa lika traust.

Av Hav kom Sjømann sigande
og lengtad' etter Land,
daa saag han Fjelli stigande
og kjendest ved si Strand.
Daa kom det Mod i Gutarne,
som saag sin Fødestad.
Ja dei gode gamle Nutarne
dei gjera Hugen glad.

Eg e fydde på Straaen

Eg har kje stri og mas, leve så flott
Heilt uden mynt og stas, har eg det godt.
Sjøl om eg arva har, skonå hans far
om eg har lappar bak, - slutta og klag.

Eg e' fydde på Straaen eg, tra la la la la
tre-gångs-styvlar e' nok for meg, tra la la la la.
Eg får kje skjeva med bondesmør, tra la la la la.
Om eg mangla kulør så har eg fin-fint humør
tra la la la la.

Me har kje springmadrass, halmen e' go'.
I senga får me plass fint to og to.
Me har kje grammofon, niks telefon.
Me har kje Chesterfield, slett ikkje bil.

Eg e' fydde på Straaen eg, Eg e Strandagutt
ei trihjulskjerra e' nok for meg, tra la la la la.
Tenk at me har kje radio, tra la la la la.
Og me har bare do men det tar eg med ro
tra la la la la.

Me har kje kjellar med fin akevitt.
Far min han liga kje aent en sprit.
Aldri får me i hus bringebærbrus.
Me har kje syltetøy, men har det gøy.

Eg e fydde på Straaen eg, tra la la la la.
Friske sjøloft e nok for meg, tra la la la la.
Her ser du kompis med strage kner, tra la la la la
Mon det fins någen her
som har gildare klær, tra la la la la.

En gang jeg seiler i havn

Den gang jeg fòr, sa du de ord
Kommer du mer til meg
Jeg ventet på vinden som nå
Fører meg hjem til deg.

Refr.: En gang jeg seiler i havn
En gang er du i min favn
En gang berettes, min venn
Saga'n om dem som kommer igjen.
En gang går vi hand i hånd
Bundet i kjærlighets bånd
En gang min kjære, kommer jeg hjem til deg.

Hav som krystall, tang og korall
Ligger dypt under meg
Opp mot det blå, klinger den nå
Sangen jeg skrev til deg.

Refr.: En gang jeg seiler i havn
En gang er du i min favn
En gang berettes, min venn
Saga'n om dem som kommer igjen.
En gang går vi hand i hånd
Bundet i kjærlighets bånd
En gang min kjære, kommer jeg hjem til deg.

Fiskeren Martin synger

Vi gikk ut for å spasere, det var sol og fina vere,
men Berthine kom så morsk: "Dra på sjøen - skaff meg torsk".
Ingen fisk hun har på lager, snaue au for fiskekager,
hennes kunder bruker snud, og da må me legga ut.
Først en tur til Nysunds høler for å finne feite skjøler.
Ror så gjennom Søra Sund ut til havs mot fiskegrund.
Fisken opp vi hiver, med to-tre dram oss stiver
her skal ble fiskemat i Egersund.

Etterkvert blir sjøen grapset, svære brekk slår opp mot Stabset,
øve Mærre går han kvid me må inn mens det er tid.
Båten sleng frå stokk til vegge, blaud i baken blir me begge,
men me ror med seige tak, hjem i brening og i brak.
Fru Berthine står bak disken, fjåge for den fine fisken.
Masse kåner strømmer til, fiskamat te kem så vil.
Og så får me peng, te mat og øl i fleng,
alt det han Martin og han Bernhard treng.

Hvordan fiskeren må slide langt til havs ved vinters tide,
kan en landkrabb ikke vide som i tørre gater går.
Manet skjid på iletaue, salte sjøskvett inn i aue,
kald på nevan kald i raue, sån er fiskermannens kår.
Nei, vi burde båten selge, "Last og losse" - jobber velge,
gje en lang i fisk og skjell, eda pølsa dag og kveld.
Men når solæ - ligge fine Bernhard og æg ror ut - alligavel

Gamla Nordsjön

Gamla Nordsjön, som svallar och brusar
under vindarna växlande gång
sedan urminnes tider oss tjusar
din betagande, rytmiska sång.
Och jag känner hur skeppsdäcket svajar
vid din böljas förtrollande smek.
Medan stimmet av tumlare ilar fram
I vårt fartyg i glitrande lek

På ditt blånande fält vill jag dröja
ty du är mig kär, vart det bär.
All världens nationer dig plöja
följande din led mellan fjärran och när.
Ur ditt djup häntar fiskar'n sin äring,
du välvande, nyckfulla hav.
Lika väl du ger sjöfolk dess näring
så kan du bädda bland tången dess grav.

Men det är skönt när man får lätta ankar
och sticka ut på böljorna de blå.
När vi passerar Doggers Bankar,
från fiskeflottan en hälsning vi få.
Varhelst en norsk sjöman på jorden vankar
har han Nordsjön i blodet ändå.
Därför hälsar han glatt med ett kraftigt: Hurra!
den gungande Nordsjön blå.

Han Hade Seglat För Om Masten

Han hade seglat för om masten; som en mann uti många år
Han hade seglat med försjutning i lasten; från Frisco til Singarpore
Han hade seglat med franskmänn och britter;
och med dom som betalt hånom bäst
Han hade slungast mot Syd-Jyllands klitter
en gång i en storm från syd-väst.

Men så en dag det sig hände; det var i en Kina havn
Der kom det en skuta han kände; som bar hämbygdens navn
Han blev lite röd om kinden; när skeppet med ens förlag
Och flaggan slog ut för vinden den flagg som han ängång höll av.

Han såg den lasten var svart av röken; och blek av profikernas sol
Han hörte den fladra lik gjöken; som i hämbygd skogarna bor
Och guld som skjälvande klänger; han sett i en flickas hand
För första gången på länge han mintes sitt fädernas land.

Han mintes då en röd liten stuga; någon stans i en hölje skjut
Där höga trästammar buga; sig ind för så skjön en bygd
Han hörte flickskratt i från logen; och en välbekannt dragspels-låt
Han mintes en gång uti skogen och slutningen brast han i gråt.

Flickan i Havanna

Flickan i Havanna, hon har inga pengar kvar.
Sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Kom du glade sjömatros, du ska få min röda ros!
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna stänger dörrn av cederträ.
Sjömannen är inne,flickan på hans knä.
Vill du bli mitt hjärtas kung? Har du pengar i din pung?
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna hörer då en sjömans röst.
Pengar har jag inga, men en sak till tröst.
Och utur sin jacka blå tager han det hon ska få.
Du är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna skådar då med tjusad blick.
Ringen med rubiner, som hon genast fick.
Ringen kostar femton pund! Stanna du - en liten stund?
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna hon har inga pengar kvar.
Sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Handen prydes av en ring och kring barmen crepe de chine.
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!